

Traditional Crafts and Dowries

Moldovan transcript:

D: Totuși în prezent, mai sunt, doamne, persoane care lucrează, care mai țes așa covoare?

I: Sunt doamne care mai țes așa covoare, dar sunt meșteri populari, cei care o fac pentru suflet, pentru că din ce în ce mai puțin sunt utilizate în casele noastre aceste covoare; mai sunt oameni care se interesează, mai sunt femei cărora le place casa să o împodobească cu elemente și cu lucrări tradiționale, dar în fond, meșterii existenți acuma sunt lemnarii în sate; lemnarii, cei care fac uși, ferestre, fac lucrări din ăstea, butoaie, fac lucruri utile pentru sat, pentru gospodărie, sunt întreprinzători; de obicei fac mai puțin ornamentat, mai puțin artistic, dar este mai mult util. Avem meșteri, orientați de către noi, de către Centrul Național de Creație Populară, și promovați în cadrul expozițiilor noastre, avem concursuri și niște premii oferite pentru cei care știu să caute mai adânc în tradiții, în lăzile de zestre care mai există și să vadă care sunt ornamentele.

D: Ați spus cuvântul «zestre». Explicați-ne, vă rog, ce înseamnă «zestre».

I: Zestre este ceea ce trebuie, trebuia în tradiții, să aibe fata atunci când se mărita.

D: Un fel de moștenire din partea...

I: Un fel de moștenire, dar era ceea ce era necesar să împodobească casa. Deci bărbatul, băiatul, trebuia să construiască casă; zestrea se dădea în cadrul unui ritual de nuntă, dar de fapt mă refer la viața cotidiană, din ce era alcătuită. Când se luau doi tineri, când se căsătoreau, băiatul trebuia să facă casa, și rudele băiatului, rudele fetei și fata trebuiau să o împodobească casa, adică toate lucrurile necesare pentru traiul în această casă. Și covoarele, și peretarele, și țolurile de pe jos, și perni și cuverturi, și tot ce era necesar la o gospodărie, tot trebuia să facă fata, și iată, toate acestea formau zestrea fetei. Și ierni la rând, dacă părinții aveau mai multe fete, atunci ierni întregi și ani și ani de zile, de când erau fetele mici, se ocupau de pregătirea acestei zestre.

English translation:

D: Nonetheless, madam, are there still people nowadays who do crafts, who weave rugs?

I: There are ladies who do weave rugs, but these are folk craftspeople who do it for the pure pleasure of it, because they [the rugs] are less and less utilized in our homes. There are also people who take an interest in this; there are women who like decorating their homes with traditional elements or craft works. But essentially, the craftspeople today are the ones in villages who work in wood, who make doors, windows, works like these,

barrels, things that are useful in the village, in the home. They are practical; usually they make less ornamented things, less artistic things, but rather things that are more useful. We have craftspeople, who have been trained by us, by the National Center for Folk Arts, who are promoted in our exhibitions. We have competitions and prizes offered to those who know how to dig deeper into traditions, into the dowry chests that still exist today, and look for ornaments there.

D: You said the word “dowry [*zestre*].” Please tell us what “dowry” means.

I: A dowry is the things that a girl needed to have when she got married – traditionally, that is.

D: A sort of inheritance from...

I: A sort of inheritance, but with things that were needed to decorate the house. So the man, the boy, had to build the house. The dowry was given during a wedding ritual, but I will talk about what the dowry was, what it was made from. When two young people would get married, the boy was the one who needed to build the house, and the boy’s relatives. The girl’s relatives and the girl needed to decorate the house, meaning they needed to bring all the things that were needed for living in that house: the rugs, the wallpaper, the carpets, the pillows, the comforters, and everything else that was needed in a home; this was what the girl needed to do. And there you go, all of this made up the girl’s dowry. For successive winters, for whole successive winters and years, the parents, if they had several daughters, they would add to the dowry, ever since the girls were little.

About CultureTalk: CultureTalk is produced by the Five College Center for the Study of World Languages and housed on the LangMedia Website. The project provides students of language and culture with samples of people talking about their lives in the languages they use every day. The participants in CultureTalk interviews and discussions are of many different ages and walks of life. They are free to express themselves as they wish. The ideas and opinions presented here are those of the participants. Inclusion in CultureTalk does not represent endorsement of these ideas or opinions by the Five College Center for the Study of World Languages, Five Colleges, Incorporated, or any of its member institutions: Amherst College, Hampshire College, Mount Holyoke College, Smith College and the University of Massachusetts at Amherst.

© 2012 Five College Center for the Study of World Languages and Five Colleges, Incorporated